

தவக்காலம் 4ஆம் வாரம் - ஞாயிறு

மூன்றாம் ஆண்டு

திருப்பலி முன்னுரை

தவக்காலம் நான்காம் ஞாயிறு வழிபாட்டை சிறப்பிக்க வந்துள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் இயேசுவின் இனிய நாமத்தில் அன்பான வணக்கங்கள்.

இறைவனிடம், “வாழ்க்கை என்றால் என்னவென்று வாழ்ந்து பார் என பணித்தான்; பிறப்பென்றால் என்னவென்று கேட்டேன், பிறந்து பார் என பணித்தான்; மனையாள் சுகம் என்னவென்று கேட்டேன், மணந்து பார் என பணித்தான், இறப்பென்றால் என்னவென்று கேட்டேன், இறந்து பார் என பணித்தான், எதையும் அனுபவித்தே தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், இறைவா நீ இருப்பது எதற்காக? என கேட்டேன், “அந்த அனுபவமே நான்தானடா” என்றான் இறைவன், எனக் கவிஞர்; ஒருவர் மிக அழகாக கூறியுள்ளார்.

ஆம், இன்றைய நற்செய்தியில் இளைய மகன் தன் சொத்துக்களைக் கேட்டதுமே தந்தை எந்த மறுப்புமின்றி, அறிவுரையுமின்றி அவனுக்குக் கொடுக்கின்றார் என்றால், அவன் எல்லாம் அனுபவித்த பின்பே வாழ்க்கையை உணர்ந்து கொள்வான் என்ற ஆழமான நம்பிக்கையாக இருக்கலாம். அவனும், அனுபவத்தின் வாயிலாக வாழ்வின் எதார்த்தங்களை, உறவுகளை, பெற்றோரின் மனநிலையை, உணர்ந்து கொண்டான். ஒரு சொல்லால் உலகை உருவாக்கிய இறைவனுக்கு தன் மக்களையும் தன் மகனின்றி மீட்க முடியும், இருந்தபோதும் தன் மகனை இவ்வுலகில் மனிதனாக பிறக்கச் செய்து, மனித வாழ்வை வாழ வைத்து, அவரின் வாழ்க்கையை நமக்கு அனுபவ பாடமாகக் கற்றுத் தந்திருக்கின்றார்.

இளையமகன் வாழ்வில் பல அனுபவங்களைப் பெறுகின்றான். அதன் வழியாக, இறுதியில் தன் தவறுகளை உணர்கின்றான். தவறுவது மனித இயல்பு. ஆனால், செய்த தவறுகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் துணிவு வேண்டும். அத்தகைய துணிவுடன் இளைய மகன் தந்தையிடம் செல்கின்றான். தந்தை மன்னித்து ஏற்பாரா அல்லது தன்னை மன்னியாது விட்டுவிடுவாரா என்றெல்லாம் அவன் மனம் எண்ணவில்லை. தவறுகளை ஏற்றுக் கொண்டு, அதை அறிக்கையிட தயாராக இருக்கின்றான். தந்தையும் அவனை மன்னித்து ஏற்கின்றார். தாவீதும் தன் பாவத்தை உணர்ந்தவராக, இறைவனிடம் அறிக்கையிட்டு, இறை மன்னிப்பைப் பெறுகின்றார்.

நாமும் நம் பாவங்களை உணர்ந்தவர்களாக, அதை ஏற்றுக் கொண்டு, ஒப்புரவு அருட்சாதனத்தில் அறிக்கையிட்டு, இறை மன்னிப்பைப் பெற்று, மீண்டும் அந்தப் பாவத்தில் வீழ்ந்திடாது, இறைவன் காட்டிய வழியில், நம் வாழ்வின் பயணத்தைத் தொடர்ந்திட, இறையன்பில் ஒன்றித்திட அருள் வேண்டி, இத்தெய்வீகத் திருப்பலியில் இணைவோம்.

முதல் வாசக முன்னுரை: (யோசுவா 5: 9, 10-12)

அழைக்கப்பட்டவர்களே, இன்றைய முதல் வாசகம், கானான் நாட்டில் இஸ்ரவேலர் கொண்டாடிய முதல் பாஸ்கா விழாவைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது. எகிப்தியருக்கு எதிராக இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட ஆண்டவரின் மீட்புச் செயல் நிறைவு பெறுவதை இங்கு காண்கிறோம். ஆண்டவரின் பராமரிப்பில் நாற்பது ஆண்டுகளாக மன்னாவை உண்டு வாழ்ந்தவர்கள், தங்கள் சொந்த உழைப்பின் பலனை மீண்டும் ருசி பார்க்கிறார்கள். நாமும் கடவுளின் வாக்குறுதிகளில் நம்பிக்கை கொண்டு, மகிழ்ச்சி நிறைந்த புது வாழ்வை பெற்றுக் கொள்ளும் வரம் வேண்டி, இந்த வாசகத்திற்கு செவிசாய்ப்போம்.

இரண்டாம் வாசக முன்னுரை: (2 கொரிந்தியர் 5: 7-21)

அழைக்கப்பட்டவர்களே, இன்றைய இரண்டாம் வாசகத்தில் திருத்தூதர் பவுல், கிறிஸ்து வழியாக நாம் புதிய படைப்பாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துரைக்கிறார். தந்தையாம் கடவுள் நமது குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், ஆண்டவரான இயேசுவின் வழியாக நம்மை அவரோடு ஒப்புரவாக்கினார் என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறார். நம்மை புனிதர்களாக மாற்றவே, இறைமகன் இயேசு பாவநிலை ஏற்றார் என்பதை உணர்ந்து வாழ நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். நமது மனமாற்றத்தின் வழியாக நாம் கடவுளுக்கு ஏற்புடையவர்களாக மாற வரம் வேண்டி, இவ்வாசகத்திற்கு செவிசாய்ப்போம்.

மன்றாட்டுக்கள்

பதில்: எல்லாம் வல்ல இறைவா, எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளும்.

1. “இடைவிடாது செபியுங்கள்” என்ற ஆண்டவரே,

“செபமே ஜெயம் தரும்” என்பதை உம் வாழ்வின் வழியாக உணர்ந்திருந்த போதும், இவ்வுலக காரியங்களில் எங்கள் நேரத்தைத் தொலைத்துவிட்டு, உம்மோடு உறவாட, உரையாட, உடனிருக்க இயலாத மாந்தர்களாக வாழ்வதற்காக எங்களை மன்னியும். இனியும் இத்தவற்றினைச் செய்யாது, உமக்கே முதலிடம் கொடுத்து, உம்மை மகிமைப்படுத்திட, உம் அன்பை சுவைத்திட, செபிக்கின்ற மாந்தர்களாக வாழ்ந்திட, வரமருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

2. “என்ன நேர்ந்தாலும் நன்றி கூறுங்கள்” என்ற ஆண்டவரே,

“நன்றி” என்ற உன்னதமான வார்த்தையை, உம்மிடமிருந்து நாங்கள் நலன்களைப் பெறும்போதும், எங்கள் வேண்டுகோள் உம்மால் கிடைக்கப் பெறும்போதும் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடிய சுயநல வார்த்தையாக உச்சரிக்க மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றோம். துன்பங்கள், பிரச்சனைகள், நெருக்கடி நேரங்களில் அதை மறந்தவர்களாக, உம்மை விட்டு விலகி விடுகின்றோம். இத்தகைய மனநிலையகற்றி, நாங்களும் யோபுவைப்

போல, என்ன நேர்ந்தாலும் நன்றி கூறுகின்ற நல்மாந்தர்களாக வாழ்ந்திட ஆற்றல் தந்தருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

3. “பெருமை பாராட்டுவோர் ஆண்டவரிலே பெருமை பாராட்டட்டும்” என்ற ஆண்டவரே,

மனிதர் தரும் பெருமையை, புகழை, மதிப்பை எதிர்பார்த்து, ஊதியத்தை மட்டுமே கண்முன் வைத்து, பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்கின்றவர்களாக எங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளை செய்கின்றோம். அத்தகைய தவறான மனநிலையை அகற்றி, பொறுப்பை உளமார உணர்ந்தவர்களாக, கொடுக்கப்பட்ட பணிகளை உண்மையுடனும், நேர்மையுடனும் செய்கின்றவர்களாக, உழைத்து உமக்கு உகந்தவர்களாக வாழ்ந்திடும் நன்மனதைப் பெற்றுக் கொள்ள வரம் வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

4. “உங்களால் முடிந்தவரை எல்லோராடும் அமைதியுடன் வாழுங்கள்”

எங்கள் உறவுகள் ஒவ்வொருவரோடும், அருகில் வாழும் மாந்தரோடும் பிரச்சனைகளோடும், சண்டை சச்சரவுகளோடும், ஒருவரை ஒருவர் மன்னிக்கின்ற மனமின்றி, பகைமை பாராட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். அத்தகைய தவறான மனநிலையை மாற்றி, உம் அன்பின் கட்டளையை உணர்ந்தவர்களாக, அதை எங்கள் வாழ்வில் செயல்படுத்தி, அனைவருடனும் நல்லுறவுடன் வாழும் மனதினைத் தந்தருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

5. “உங்கள் பேச்சு எப்பொழுதும் சுவையுடைதாயும், இனியதாயும் இருப்பதாக” என்ற ஆண்டவரே,

எங்கள் வாயினின்று வரக்கூடிய வார்த்தைகள் பிறர் மனதைக் காயப்படுத்தக் கூடியதாக, அவர்கள் வாழ்வையே அழிக்கின்ற ஆயுதமாக மாறி விடுகின்றது. அத்தகைய மனநிலையை மாற்றும் தெய்வமே. எங்கள் பேச்சு பிறருக்கு ஊக்கமூட்டுவதாக, ஆறதலாக, மகிழ்வைத் தரக்கூடியதாக, ஏற்றம் தரக்கூடியதாக அமைந்திட வரமருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

“கடவுள் அன்பாய் இருக்கிறார்!” 1 யோவா 04: 16

மறைத்திரு. அமிர்தராச சுந்தர் ஜா.

info.arulvakku@gmail.com; + 91 944 314 0660; www.arulvakku.com